

REPUBLIKA E KOSOVËS / REPUBLIKA KOSOVA

APS.nr.11/2019

NË EMËR TË POPULLIT

GJYKATA E APELIT E KOSOVËS- Departamenti Special në kolegjin e përbërë nga gjyqtarët, Kreshnik Radoniqi -Kryetari i kolegjit, Vaton Durguti dhe Burim Ademi-anëtarë të kolegjit, me pjesëmarrjen e zyrtares ligjore Leonita Lajçi, në çështjen penale ndaj të akuzuarit F.S. nga fsh. ..., Komuna e Fushë Kosovës dhe M.S. nga Prishtina, lagja "...", ..., kati . nr. ..., për shkak të veprës penale, si bashkëkryerës, shpërlarja e parasë nga neni 308 dhe nenit 32 par.2 nënpara.2.1 dhe 2.2 të Ligjit mbi parandalimin e shpërlarjes së parave dhe financimin e terrorizmit, e lidhur me nenin 31 të KPRK-së, duke vendosur sipas ankesave të Prokurorisë Speciale të Republikës së Kosovës PPS.nr.37/17 të datës 13.08.2019, të akuzuarve F.S.-av.F.Q. dhe M.S.-av.F.L., të paraqitur kundër aktgjykimit të Gjykatës Themelore në Prishtinë-Departamenti për Krime të Rënda, PKR.nr.398/17 të datës 28.03.2019, në seancën e kolegjit të mbajtur konform nenit 390 të KPPRK-së, më datë 23.12.2019, mori këtë:

A K T G J Y K I M

I. Me rastin e ankesave e të akuzuarve F.S. e M.S., e sipas detyrës zyrtare, ndryshohet aktgjykimi i Gjykatës Themelore në Prishtinë- Departamenti për Krime të Rënda, PKR.nr.398/17 të datës 28.03.2019, përkitazi me cilësimin juridik të veprës penale ashtu që kjo gjykatë gjen se në veprimet e të akuzuarve plotësohen të gjitha elementet e veprës penale nga neni 308 të KPRK-së, dhe nenit 56 par. 1 pika 1.1 dhe 1.2 të Ligjit mbi parandalimin e shpërlarjes së parave dhe financimin e terrorizmit, e lidhur me nenin 31 të KPRK-së, ndërsa dënimi i shqiptuar të akuzuarve F. e M.S. me aktgjykimin e ankimuar i'u merret si i vërtetuar, në pjesën tjetër aktgjykimi i ankimuar mbetet i paprekur.

II. Ankesa e Prokurorisë Speciale e Republikës së Kosovës refuzohet si e pabazuar.

A r s y e t i m

Me aktgjykimin e Gjykatës Themelore në Prishtinë-Departamenti për Krime të Rënda, PKR.nr.398/17 të datës 28.03.2019 F. dhe M.S. janë shpallë fajtor për shkak të veprës penale, si bashkëkryerës, shpërlarja e parasë nga neni 308 të KPRK-së dhe nenit 32 par.2 nënpara.2.1 dhe 2.2 të Ligjit mbi parandalimin e shpërlarjes së parave dhe financimin e terrorizmit lidhur me nenin 31 të KPRK-së, dhe janë dënuar secili veç e veç, duke ju vërtetuar dënimin me burgim në kohëzgjatje pre 2 vite burgim,

me kusht që i njëjti të mos ekzekutohet në periudhën verifikuese prej 2 viteve dhe iu është shqiptuar dënimi me gjobë secilit veç e veç, në shumë prej 5.000 euro, i cili dënimi do të paguhet në afat prej 15 ditësh nga dita e plotfuqishmërisë së aktgjykimit. Bazuar në nenin 62 par.2 pika 2.6 dhe nenin 115 të KPPRK-së të akuzuarve ju është shqiptuar dënimi plotësues ashtu që të akuzuarve ju merren/konfiskohen/ sendet (pasuria) si rezultat të përfitimit nga kryerja e veprës penale dhe atë shuma prej 946,820.84 euro. Janë obliguar të akuzuarit që të paguajnë shpenzimet e procedurës penale sa do të jenë sipas llogarisë së asaj gjykate dhe në emër të paushallit gjyqësor të paguajnë secili veç e veç shumën prej 200 Euro si dhe për fondin për mbrojtjen e viktimave secili me nga 50 euro, të gjitha këto në afat prej 15 ditësh nga dita e marrjes së formës së prerë të këtij aktgjykimi.

Në afat ligjor ankesë kanë paraqitur;

Prokurori i Prokurorisë Speciale të Republikës së Kosovës, për shkak të vendimit lidhur me sanksionin penalë me propozim që Gjykata e Apelit ta aprovoj ankesën si të bazuar dhe aktgjykimin e ankimuar ta ndryshoj ashtu që të akuzuarve F.S. dhe M.S. ti shqiptoj dënimin më të rënd me burg efektiv dhe gjobë deri në tre herë më të lartë sesa pasuria e konfiskuar.

Mbrojtësi i të akuzuarit F.S.-av.F.Q., për shkak të shkeljes substanciale të dispozitave të procedurës penale, për shkak të shkeljes së ligjit penal, vërtetimit të gabueshëm ose jo të plotë të gjendjes faktike dhe vendimit mbi dënimin, me propozim që Gjykata e Apelit ta aprovoj ankesë dhe ta liroj të akuzuarin duke e hedhur poshtë aktakuzën për mungesë provash ose çështjen ta kthej në rigjykim.

Mbrojtësi i të akuzuarit M.S.- av.F.L., për shkak të shkeljes substanciale të dispozitave të procedurës penale, për shkak të shkeljes së ligjit penal, vërtetimit të gabueshëm ose jo të plotë të gjendjes faktike dhe vendimit mbi dënimin, me propozim që Gjykata e Apelit ta shqyrtoj ankesën dhe ta liroj të akuzuarin nga përgjegjësia penale ngase në veprimet e tij nuk përmbushen asnjë element i veprës penale për të cilën është shpallur fajtor, ose eventualisht të kthej çështjen në rigjykim.

Prokuroria e Apelit të Kosovës në Prishtinë me shkresën PPA/I nr.427/19 të datës 25.09.2019, ka propozuar që ankesa e PSRK-së të aprovohet si e bazuar ndërsa ankesat e mbrojtësve e të akuzuarve F.S.-av. F.Q. dhe M.S.-av.F.L. , të refuzohet si të pabazuara.

Gjykata e Apelit mbajti seancën e kolegjit më datë 23.12.2019 konform dispozitës të nenit 390 par.1 të KPPRK-së, në të cilën ishin prezent i akuzuari M.S. me mbrojtësin e tij av.F.L., ndërsa nuk prezantuan F.S. me mbrojtësin e tij av. F.Q. e askush nga Prokuroria e Apelit dhe pse të njoftuar në mënyrë të rregullt. Mbrojtësi i të akuzuarit M.S.-av.F.L., deklaroi se në tersi mbeten pran ankesës të cilën e mbështeti në tersi edhe i akuzuari M.S..

Gjykata e Apelit, analizoi dhe vlerësoi aktgjykimin e ankimuar si dhe pretendimet ankimore, të cilat i vlerësoi konform dispozitës së nenit 394 par.1 të KPPRK-së dhe pas vlerësimit të pretendimeve të theksuar në ankesë dhe mendimin e Prokurorisë së Apelit , gjeti se:

Ankesat e të akuzuarve e PSRK-së janë të pabazuara.

-Pretendimet ankimore dhe gjetjet e gjykatës përkitazi me shkeljet esenciale të dispozitave të procedurës penale.

Mbrojtësi i të akuzuarit F.S.-av.F.Q., në ankesë pretendon se gjykata është dashur që të paraqet qartë dhe në mënyrë të plotë se cilat fakte dhe për çfarë arsye i konsideron të vërtetuara apo të pavërtetuara,

gjithashtu në mënyrë të veçantë të vlerëson saktësinë e provave kundërthënëse, ndërsa pasi që konsideron se gjykata ka dështuar është shfaqur shkelja esenciale e dispozitave të procedurës penale neni 384 par.1 pika 1.12 lidhur me nenin 370 par.7 të KPPRK-së. Më tutje në ankesë mbi këtë bazë ankimore thekson se vepra penale si e tillë është e përshkruar në Ligjin nr. 03/L-196 për parandalimin e shpërlarjes së parave dhe financimit të terrorizmit , e cila cekë specifikisht se personi i cili e kryen këtë veprë duhet të ketë dijeni ose të ketë arsye të dijë se një pasuri e caktuar është produkt i veprës penale ose është pasuri që është fituar me kryerjen e veprës penale, si kusht i përgjithshëm e ndërsa për kushte të veçanta konsiderohet se ka ndodhur vepra penale nëse ndokush, citohej parag.2.1 dhe 2.2 të ligjit në fjalë. Thekson në ankesë se, në përshkrimin e veprimeve të F.S., cekeet se ai dhe vllau i tij M.S. si dhe dy personat tjerë K. D. R. dhe D. S. L. kanë hapur një kompani këtu në Kosovë me emrin NN me qëllim për të bërë biznes dhe ky ka qenë vërtet qëllimi i të tij, qëllimi këtij biznesi ka qenë tregtia me metale të çmuara, shërbime edukimi, tregtia me vegla të makinerive, etj. Duhet të kihet parasysh se këta persona që të katër kanë pranuar të hyjnë në bashkëpunim të ndërsjell dhe se të drejta në kompaninë e hapur në Kosovë kanë pasur të gjithë njëjtë, ngase kompania e hapur si biznes është ndarë në mes të katërve në proporcion 25% për secilin. Prokurori pretendon se parat e transferuara në Kosovë janë para të pista dhe se ato janë sjellë nga dy të pandehur tjerë e të cilët në vendet e tyre janë dënuar me veprën penale të shmangies nga tatimi dhe mashtrimit, kemi cekur edhe më herët se personat me të cilat i akuzuari ka hapur biznes, gjegjësisht individët me nënshtetësi nga Danimarka K. R. dhe D. L. janë dënuar për shmangie nga tatimi, këto prova të cekura nga vet prokurori.

Mbrojtësi i të akuzuarit M.S.-av. F.L., në ankesë duke cituar nenin 384 par.1 pika 1.12 e tuje neni 370 par.7 të KPPRK-ës, pretendon se duke marrë për bazë definimin e veprës penale të shpërlarjes së parasë e më pastaj dispozitën penale e cila i referohet shkeljeve esenciale duhet të theksomë se gjykata në tersi ka dështuar të përmbush detyrimin e përcaktuar nga neni 370 par.7 duke përgjithësuar veprimet dhe duke mos ndarë asnjë veprim të akuzuarit ku është pasqyruar inkrimimi i shpërlarjes së parave. Dispozitivi i aktakuzës i përshkruar edhe në aktgjykim është në kundërthënie me vetveten, ngase në tërë përshkrimin flet për transferin e parave në llogari bankare, gjegjësisht nga bankat ndërkombëtare në Kosovë dhe këto transfere më pastaj i konsideron se janë para të pista duke mos ofruar asnjë dëshmi të vetme se si qenkan këto para të pista dhe nga e kanë prejardhjen. Duhet cekur se parat e pista mund të konsiderohen vetëm ato që rrjedhin si fitim i veprës penale dhe jo vetëm në bazë të konstatimit se janë të tilla pa ofruar asnjë argument ligjor. Për më tepër duke anashkaluar faktin vendimtar se në çdo vend të botës deponimi i shumës së madhe të parave kërkon arsyetim, njëlloj siç është rregulluar edhe me legjisllacionin vendor. Gjersa parat kanë rrjedhur nga një bankë ndërkombëtare tek një bankë vendore në Kosovë, atëherë duhet të saktësohet nga Prokurori por edhe nga Gjykata në bazë të cilave njohurive kanë ardhur në përfundim se parat e transferuara janë para të pista dhe se kanë për qëllim të pastrohen në Kosovë. Tek pastrimi i parave doemos duhet të ekzistoj lidhje derivateve ku sakt dihet se prej cilave veprimeve penale kanë rezultuar parat e pista. Aktgjykimi në përmbajtjen e saj ka përshkrim të dispozitivit, dëshmime dhe fjalëve përfudnimore si dhe përshkrimi të ekspertizës financiare e cila thotë se është dëshmuar me prova të pakontestueshme nga organet gjyqësore të Danimarkës se bashkëpronarët kanë hapur disa kompani dhe biznese të vogla në vende të ndryshme duke bërë aktivisht transaksione ekonomiko financiare gjersa më tutje gjykata thekson se K. D. R. dhe i bashkëpandehuri tjetër është dënuar në Danimarkë për mashtrim me TVSH, gjegjësisht kanë bërë shmangie nga tatimi. Këtu ekziston një dallim esencial ngase shmangie nga tatimi dhe pastrimi i parave janë dy gjëra esencialisht të ndryshëm. Gjersa shmangia, gjegjësisht ikja nga pagimi i tatimit, të cilit i referohet gjykata për të bashkëpandehurit K.R. dhe D.L. nënkupton se parat nuk janë të pista por nuk është paguar tatimi për tërë shumën e parave të cilat i kanë poseduar në mënyrë të ligjshme të bashkëpandehurit, e ndërsa pastrimi i parave gjithmonë i referohet fitimit të

parave nga vepra penale konkrete dhe tentimi për ti bërë pjesë e qarkullimit bankar, gjegjësisht pastrim i parave. Në asnjë moment në aktgjykimin e marrë nuk i referohet asnjë fakti ose prove që do të dëshmonin prejardhjen e parave por vetëm cek veprimet e të pandehurve se si kanë bërë transfere dhe më pastaj përshkruan transferet ndërkombëtare në Kosovë ku i akuzuari ka pasur qasje në llogari gjersa përshkruan se i akuzuari ka pasur dijeni se parat burojnë nga aktiviteti kriminal, e ndërsa gjykata nuk cek askund se prej cilit aktivitet kriminal burojnë ato para. Gjykata ka dështuar të paraqes në mënyrë të qartë dhe të plotë se cilat fakte i konsideron të vërtetuara në lidhje me pastrimin e parave, duke mos dhënë asnjë arsye, respektivisht duke iu veshur faktin e shmangies së tatimit nga K.R. dhe D.L. në Danimarkë se ato para janë fituar me vepër penale.

Gjykata e Apelit, pasi analizoi dhe vlerësoi aktgjykimin e ankimuar në drejtim të pretendimeve ankimore gjeti se këto pretendimet janë të pabazuara meqenëse aktgjykimi i ankimuar nuk është përfshirë me shkelje esenciale të dispozitave të procedurës penale të parashikuara në nenin 384 të KPPRK-së, për të cilat kjo gjykatë kujdeset edhe sipas detyrës zyrtare, pasi që dispozitivi i aktgjykimit të ankimuar është i qartë dhe i kuptueshëm ndërsa në arsyetim ka dhënë arsye të mjaftueshme dhe të qarta lidhur me faktet vendimtare të cilat i ka vërtetuar si dhe arsyet në të cilat është bazuar në rastin e zgjidhjes së kësaj çështje juridike dhe përgjegjësisë penale e të akuzuarve, për të cilat edhe kjo gjykatë i aprovon si të tilla.

Gjykata e Apelit gjen si të pabazuar pretendimin e mbrojtësit e të akuzuarit M.S.-av.F.L. se aktgjykimi në përmbajtjen e saj ka përshkrim të dispozitivit, dëshmime dhe fjalëve përfundimtare si dhe përshkrimin e ekspertizës financiare, kjo ngase gjykata e shkallës së parë në aktgjykimin e ankimuar edhe pse në arsyetim ka paraqitur dëshmitë dhe fjalën përfundimtare mirëpo të njëjtat i ka analizuar dhe vlerësuar dhe mbi bazën e tyre ka vërtetuar gjendjen faktike, të cilën në vazhdim do të paraqitet në pjesën lidhur me pretendimet dhe të gjeturat e gjykatës lidhur me këtë bazë ankimore.

Ndërsa sa i përket pretendimit të “dallimit esencial të shmangies nga tatimi dhe pastrimit të parave, të cilat i referohet gjykata për të bashkëpandehurit K.R. dhe D.L. nënkupton se parat nuk janë të pisat por nuk është paguar tatimi për tërë shumën e parave të cilët i kanë poseduar në mënyrë të ligjshme të bashkëpandehurit, e ndërsa pastrimi i parave gjithmonë i referohet fitimit të parave nga vepra penale konkrete dhe tentim për ti bërë pjesë e qarkullimit bankar, gjegjësisht pastrimi i parave”, kjo gjykatë gjen se ky pretendim nuk është i bazuar meqenëse në këtë çështje penale nuk ishte objekt i shqyrtimit vepra penale shmangia nga tatimi, ku mbrojtësi tërheqë vëmendjen në raport me veprën penale për të cilën i akuzuari është shpallur fajtor, por për veprën penale të shpërlarjes së parave nga neni 308 të KPRK-së, e që i bashkëpandehuri-aksionar tjetër i kompanisë “NN” në Kosovë është shpallur fajtor për veprën penale, të shmangies së tatimit, sipas aktgjykimit të plotfuqishëm të Gjykatës së Frederiksberg në Danimarkë, të datës 13.04.2015, e më pas në bashkëkryerje me të akuzuarit F.2. e M.S. kanë shpërlarë parat të cilat janë fituar nga aktiviteti kriminal gjegjësisht nga vepra penale, të cilën kjo gjykatë do të elaboroj në vazhdim të këtij aktgjykimi.

Pretendimet e mbrojtëse dhe gjetjet e gjykatës përkitazi me shkeljen e ligjit penal.

Mbrojtësi i të akuzuarit F.S.-av.F.Q. thekson se i akuzuari nuk ka pasur dijeni se njëri nga personat me të cilët ka hyrë në biznes është i dënuar në shtetin e tij, ngase askush nuk kërkon të kaluarën kriminale partnerëve biznesor, do të thotë mungon dijenia. Më tutje cek se K.R. është dënuar për shmangie nga tatimi dhe mashtrim në vendin e tij, do të thotë se parat e tyre nuk kanë qenë të pista asnjëherë por vetëm në vendin e tyre nuk ka paguar tatim shtetit në përputhje me kërkesat ligjore në Danimarkë dhe nuk ka pasur asnjë nevojë për të pastruar para. Më pas tërheq vëmendjen se përgjegjësia penale në të drejtën penale është gjithmonë individuale, dhe nëse disa bashkëpronar në

një biznes njëri përfiton kundërligjshëm para, atëherë si mund të mbahet penalisht përgjegjës bashkëpronari tjetër, dhe në rastin konkretë si ka pasur mundësi i akuzuari të ketë njohuri nëse me të vërtetë K.R. dhe D.L. kanë transferuar para të pista në Kosovë.

Mbrojtësi i të akuzuarit M.S.-av.F.L., në ankesë pretendon se shkelja e ligjit penal ekziston kur, 1.2. ekzistojnë rrethana që përjashtojnë përgjegjësin penale, duke theksuar se përgjegjësia penale është gjithmonë individuale dhe ajo nuk mund të nxirret nga veprimet e personit tjetër. Më tutje në ankesë thekson se aktgjykimi i ankimuar më shumë i referohet transaksioneve bankare duke kërkuar gjykata që i akuzuari të dëshmoj parat e transferuara në bankë janë para të pista. Më tutje thekson se transaksionet janë bërë në mënyrë elektronike pa ofruar asnjë dëshmi apo dokument nga K.R.. Transferimet elektronike janë më se normale në gjithë botën dhe se transferet nga pronari i llogarisë në gjithë botën konsiderohen si normale, ngase për parat duhet dëshmuar prejardhja me rastin e deponimit në bankë dhe aty verifikohet prejardhja e tyre.

Gjykata e Apelit, gjen se pretendimet e mbrojtëse e të akuzuarve F. e M.S. janë të pabazuara, meqenëse nga shkresat e lëndës nuk rezulton asnjë provë apo ndonjë rrethanë që përjashton përgjegjësin penale e të akuzuarve, pasi që të akuzuarit në kohën e kryerjes së veprës penale ishin të vetëdijshëm për veprimet e veta ndërsa dijenia si element subjektiv i veprës penale rezulton nga rrethanat faktike për të cilat gjykata në vazhdim do të elaboron në pjesën e gjendjes faktike. Gjykata e Apelit, gjen se në këtë çështje detyrimisht duhet cilësua kualifikimi ligjor i vepër penale ngase me aktgjykimin e ankimuar gabimisht është aplikuar ligjin penal, gjegjësisht nenin 32 par.2 nënpara.2.1 dhe 2.2 të Ligjit nr. 03/L-196 i datës 09.11.2010, mbi parandalimin e shpërlarjes së parave dhe financimin e terrorizmit, pasi që në rastin konkretë gjykata e shkallës së parë ka zbatuar dispozitën e nenin 32 të ligjit (i vjetër) për shpërlarjen e paras dhe financimin e terrorizmit i cili ligj me hyrjen në fuqi të Ligjit 05/L-096 në dispozitat përfundimtarë ka shfuqizuar Ligji Nr.03/L-196 për Parandalimin e Shpërlarjes së Parave dhe Financimit të Terrorizmit dhe Ligji nr.04/L-178 për ndryshimin dhe plotësimin e Ligjit Nr.03/L-196 për Parandalimin e Pastrimit të Parave dhe Parandalimin e Financimit të Terrorizmit, ndërsa në rastin konkretë është dashur të zbatohet neni 56 par. 1 pika 1.1 dhe 1.2 të Ligjit mbi parandalimin e shpërlarjes së parave dhe financimin e terrorizmit e cila dispozitë në përmbajtje dhe përshkrimin ligjorë është identike me nenin 32 par.2 nënpar.2.1 dhe 2.2 të ish ligjit mbi parandalimin e shpërlarjes së parave dhe financimin e terrorizimit meqenëse edhe në kohën e kryerjes së veprës penale dhe vet shpalljen e aktgjykimit, Ligji nr.05/L-096 ishte në fuqi, andaj bazuar edhe në të lartëcekura meqenëse përshkrimi ligjor i kësaj dispozite është identike mes këtyre dy ligjeve të njëjta, në përmbajtje nuk ndryshon, gjeti se është dashur të aplikohet ligji i cili ishte në fuqi në kohën e kryerjes së vepër penale dhe në kohën e shqiptimit të aktgjykimit.

Pretendimet e mbrojtjes dhe gjetjet e gjykatës përkitazi me vërtetimin e gabueshëm ose jo të plotë të gjendjes faktike.

Mbrojtësi i të akuzuarit F.S.-av.F.Q., në ankesë pretendon se gjykata në këtë rast penal nuk i referohet asnjë prove për të cilën e ka obligim për të dëshmuar se parat e transferuara në bankë në Kosovë janë fituar nga veprimi kriminal në një shtet tjetër. Konstatimi se këtu ka pastrim parash është krejt subjektiv pa agrumet ligjor dhe praktikisht këtu rrjedhë edhe konstatimi i gabuar i gjendjes faktike. Parat nuk kanë ardhur nga aktiviteti kriminal dhe këtë e dëshmon aktgjykimi i shtetit të Danimarkës ndaj K.R. i cili është dënuar për shmangie nga tatimi e jo se ka përfituar para nga aktiviteti kriminal. Vepra si e tillë doemos duhet të ndërlihet edhe me një vepër bazë e cila dërgon mandej tek pastrimi i parave, siç është e njohur nëpër botë se pastrohen parat nga droga ose nga aktivitetet kriminale tjera, e pikërisht për mungesë provash kjo nuk ka ndodhë në këtë rast dhe është e qartë se figura e veprës penale për të cilën pretendon prokurori i rastit nuk mund të ndërtohet me veprimet të cilat

përshkruhen si inkriminuese për pastrim parash. Në këtë rast nuk ekziston përgjegjësia penale ngase vet dispozitivi dhe arsyetimi janë në kundërshtim njëra me tjetrën për më tepër përgjegjësia penale tentohet të konstatohet në mënyrë të tërthortë duke mos dëshmuar me prova por duke e konstatuar se me gjasë i akuzuari ka pasur dijeni më shumë mirëpo prova të tilla nuk ka.

Mbrojtësi i të akzuarit M.S.-av.F.L. pretendon se tek shmangia nga tatimi asnjëherë nuk kemi të bëjmë me para të pista gjegjësisht pastrim parash. Te shmangia nga tatimi gjithmonë kemi të bëjmë me para të pastra por të cilat nuk është paguar tatimi në shumën e cila përcakton shteti përkatës. I akuzuari gjatë marrjes në pyetje ka deklaruar shumë qartë se së bashku me F.S.n dhe dy personat e tjerë K.R. dhe D.L. kanë hapur një kompani në Kosovë me emrin “NN” dhe më pastaj edhe llogarinë në emër të kësaj kompanie me qëllim për të bërë biznes, dhe që të katërtit kanë pranuar të hyn në bashkëpunim biznesor ku përfitimi do të ishte 25% për secilin, dhe qëllimi i këtij biznesi ka qenë tregtia me metale të çmuara, shërbime edukimi, tregtia me vegla të makinerive, etj, dhe qëllimi i hapjes së biznesit këtu në Kosovë nga K.R. dhe D.L. ka qenë ngase tatimi në Kosovë ka qenë më i ulët, ndërsa i akuzuari Mirsad në bazë të kontratës ka pasur për detyrë vetëm të menaxhoj mjetet.

Gjykata e Apelit gjen se pretendimet ankimore të mbrojtësve e të akzuarve janë të pabazuara kjo për faktin se gjykata e shkallës së parë në aktgjykimin e ankimuar ka dhënë arsye të mjaftueshme dhe të qarta se me cilat provat ka vërtetuar gjendjen faktike si në dispozitivë të aktgjyimit të ankimuar.

Gjykata e shkallës së parë me aktgjykimin e ankimuar për vërtetimin e plotë dhe të drejtë të gjendjes faktike e ka bazuar në provat e administruara dhe atë Raportin nr. 201706BS0055 i datës 01.08.2017 të përpiluar nga Njësi i Inteligjencës Financiare në Prishtinë, transaksionet bankare për subjektin afarist “NN”, për periudhën 01.01.2016 deri më 19.07.2017, Raportin mbi të dhënat Financiare të datës 15.09.2017, njoftimi paralajmërues për “...” i datës 29.05.2017, të lëshuar nga Zyra e Komisionit të Shërbimeve Financiare Ndërkombtare në ... me të cilin vërtetohet se Kompania “NN3” është duke kryer shërbimet duke mos poseduar fare licencë nga Komisioni i Shërbimeve Financiare Ndërkombëtare apo ndonjë autoritet kompetent shtetëror në ... për të kryer çfarëdo lloji biznesi tregtar dhe është kërkuar që i njëjti të ndërpres aktivitetin e paligjshëm, faturat nr. 16457 e datës 01.05.2017, nr.16608 e datës 24.05.2017, nr. 16912 e datës 25.07.2017, me të cilat janë bërë pagesa fiktive duke mos kryer asnjë lloj tregtie apo shërbimi, ekspertiza financiare e datës 19.12.2017 nga eksperti Q.H. dhe Aktgjykimi i Gjykatës së Frederiksberg nr. 3334/14 i datës 13.04.2015.

Gjykata e Apelit vëren se mbrojta e të akzuarve gjendjen faktike e konteston për shkak se Gjykata e shkallës së parë në aktgjykimin e ankimuar nuk i referohet asnjë prove për të dëshmuar se parat e transferuara në bankë në Kosovë janë fituar nga aktiviteti kriminal në një shtet tjetër gjegjësisht nga aktiviteti kriminal i të pandehurve K.R. dhe D. L., duke shtuar se kush i ka cilësuar para të pista dhe si dhe me çfarë provash. Lidhur me këtë fakt mbrojtja konsideron se te shmangia nga tatimi kemi të bëjmë me para të pastra por për të cilat nuk është paguar tatimi në shumën e cila përcakton shteti përkatës.

Nga këto pretendime kjo Gjykatë vëren se mbrojtja nuk kundërshton ndonjë provë konkrete mbi të cilat gjykata e shkallës së parë e ka bazuar aktgjykimin e ankimuar por vetëm dijenin e të akzuarve lidhur me këto para të transferuara dhe faktin se kush dhe me cilën provë është vërtetuar se nga shmangia e tatimit kemi të bëjmë me para të pista.

Gjykata e Apelit pasi analizoi aktgjykimin e ankimuar dhe pretendimet ankimore të akzuarve F.S.-av.F.Q. dhe M.S.-av.F.L., gjeti se këto pretendime ankimore janë të pabazuara, kjo për arsye se gjykata e shkallës së parë sa i përket vërtetimit të faktit vendimtarë përkitazi me atë se “për

ekzistimin e veprës penale të shpërlarjes së parës duhet që parat që shpërlahen të rrjedhë nga një aktiviteti kriminal gjegjësisht si rezultat i një vepre penale”, ky fakt vërtetohet me aktgjykimin e formës së prerë të Gjykatës së Frederiksberg në Danimarkë, të datës 13.04.2015 me të cilin K.R. ishte shpallur fajtor për veprën penale të shmangies nga tatimi në shtetin e Danimarkës dhe ai është një nga aksionar të firmës “NN”, nëpërmjetë të cilës me qëllim të fshehjes apo maskimit të natyrës apo burimit të kësaj pasurie kanë transferuar pasurin-mjetet monetare nëpërmjet xhirollogarisë së kësaj kompanie në xhirollogari e kompanisë “SCU” në Danimarkë shumë prej 742.218.00 euro dhe 10.620.00 euro pronarë i së cilës është D.L. kurse ka ngelur i pa realizuar transferi i parave në vlerë 948.820.84 euro e cila është dashur të transferohet në kompanin “NN3” në ..., por që kjo shumë është ngrirë.

Gjykata e Apelit vëren se nuk është kontestues fakti i transaksioneve bankare të dëshmuar me kartelën bankare në Reiffaisen Bank në Kosovës për kompaninë “NN” në shumë të përgjithshme prej 1.823.413,46 euro. Gjithashtu fakti se kompania “NN”, pavarësisht disa aktiviteteve që i ka pas të regjistruara si biznes të gjithë transaksionet që janë lexuar në kartelën financiare nuk ka pasur dokumentacion mbështetës, pra kontrata, fatura, flete dërgesa të cilat parashihen ti përcjellin transaksionet ekonomike financiare dhe nuk janë mbajtur sipas shkresave, e ky fakt është vërtetuar nga ekspertiza financiare e ekspertit financiar Q.H. e datës 15.10.2018, të mbështetur edhe në shqyrtimin gjyqësor të datës 15.10.2018. Po ashtu nuk rezulton kontestues fakti se me faturë-furnizimi me diamante në vlerë prej 742.218.00 euro paguar më 24.05.2017 në emër të kompanisë “NN2” me seli në Danimarkë, rezulton të jetë D.L. i cili njëkohësisht është edhe aksionar në kompanin “NN” në Kosovë, si dhe 1 pagesë në emër të komisionit për shitblerje në vlerë prej 10.620.00 në llogari të kompanisë “NN2”, e të cilat diamante (ingoc-rruza ari) në mbrojtjen e tij i akuzuari M.S., konfirmon se nuk i kishin transportuar asnjëherë në Kosovë. Sikur që është një faturë dalëse për kompanin “NN3” me seli në ... në vlerë prej 850.000,00 euro, për të cilin subjekt afarist nga Zyra e Komisionit të Shërbimeve Financiare Ndërkombëtare të ...së me seli në Belmopan, është njoftuar për veprimtarin e paligjshme të këtij subjekti i cili është duke vepruar pa licencë përkatëse në këtë shtet.

Gjykata e Apelit, duke marrë për bazë dispozitën ligjore të nenit 22 të KPRK-ës, ku përcakton se, “Dijenia, dashja, pakujdesia apo qëllimi si element i veprës penale mundë të nxirret nga rrethanat faktike”, kjo gjykate duke pasur parasysh këto pretendime do të jap arsyet lidhur me gjetjet e gjykatës së shkallës së parë dhe pretendimet ankimore mbështetur në këtë dispozitë ligjore. Siç rezulton nga arsyet e aktgjykimin të gjykatës së shkallës së parë në faqen 16 ku arsyetohet aspekti i dijenisë së të akuzuarve lidhur me rrethanat e veprimit të tyre, të cilat arsye i pranon edhe kjo gjykate, megjithatë kjo gjykate i vlerëson disa rrethana po ashtu që qojnë në të vetmin përfundim se të akuzuarit ishin në dijeni dhe vepruan me qëllim të përfitimit pasuror si për vete ashtu dhe për personat e tjerë gjegjësisht D. L. dhe K.R..

Kështu, nga mbrojtja e të akuzuarit F. vërtetohet fakti se ai ka firmën e tij personale “F. ...”, e cila meret me metalet e çmuara, si ari, platin, diamant dhe gurë të çmuar. Me të akuzuarin M.S. njihen në mes veti gjegjësisht janë djemtë e mixhës. Po ashtu edhe me D.L. njihet pasi që ai kishte një firmë me të njëjtin emër, pra, “NN DTF”, e cila merrej me riciklimin e arit të vjetër dhe se aty ka punuar deri në vitin 2013. Ndërsa gjatë vitit 2014 e deri më 2016 kanë qenë bashkëpronarë në biznesin e tyre, dhe për zhvillimin e veprimtarisë së tij në veçanti bashkëpunon me firmën nga Danimarka “NN2” pronar i së cilës është D.L.. Po ashtu edhe K.R. e njeh përmes D., me të cilët kanë ardhur në Kosovë me qëllim që si bashkëpronar të bëjnë hapjen së kompanisë “NN” me arsye se në Kosovë paguhet më pak tatim se në shtet e tjera të Evropës. I akuzuari M.S. në mbrojtjen e tij vërteton faktin se përpos të akuzuarit F. të cilin e ka djallë të axhës edhe me D. L. dhe K.R. njihet pasi që ata në

muajin Shkurt të vitit 2017 ishin në Kosovë, e me të cilët si bashkëpronar kanë regjistruar biznesin “NN” me seli në Prishtinë.

Nga këto rrethana pa dyshim vërtetohet fakti se që të gjithë njiheshin në mes veti qysh para themelimit të kompanisë “NN” dhe se ata kishin dijeninë për veprimtarin e njëni-tjetrit e në veçanti i akuzuari F. me D. L. dhe K.R. kishin bërë tani më biznesin me shitblerjen e metaleve të çmuara, pra ari, etj, dhe se qëllimi i tyre ishte pikërisht që nëpërmjet biznesit “NN” me seli në Prishtinë të bënin përfitimin për vete dhe për të tjerë, e ky fakt nuk mohohet as nga të akuzuarit të cilët në mbrojtjen e vet kanë vërtetuar se si aksionar të kësaj kompanie me nga 25% të aksioneve do të përfitonin jo më pak se 10.000 euro në muaj, dhe se që të dy të akuzuarit pranojnë se nga kompania “NN” kishin tërhequr shumën prej 3.000 euro.

Nga mbrojtja e të akuzuarit F.S. të dhënë në shqyrtimin gjyqësor vërtetohet fakti se ideja e hapjes së firmës “NN” në Kosovë ishte e të akuzuari F. dhe aksionarit D.. Ndërsa të akuzuarin M. e ka marr si ndihmës i akuzuari F., ndërsa D. e ka marr K. si bashkëaksionar në firmën “NN” në Kosovë dhe se ashtu si i referohet i akuzuari F. “kokat e firmës” kanë qenë D. dhe K. të cilët kanë investuar më shumë në këtë firmë.

Nga mbrojtja e të akuzuarit M.S. të dhënë në shqyrtim gjyqësor vërtetohet fakti se i akuzuari F. e ka njoftuar me D. dhe K. dhe interesimi i tyre ishte me hap një kompani në Kosovë me emrin “NN” që si veprimtari me bë hulumtimin për miniera dhe minerale. Ai ishte menaxher i firmës “NN” dhe xhirrollogarin e kishin në Raiffaisen Bank në Kosovës dhe D. ka qenë i autorizuar për të bërë transaksione ONLINE. Konfirmon faktin e sjelljes së kontratës së shkruar e të nënshkruar nga të gjithë ata ndërsa ai ishte përgjegjës për mbajtjen e kontabilitetit sa i përket territorin të Kosovës. Konfirmon faktin se ka shkuar në Raiffaisen Bank personalisht për të pyetur lidhur me pengesat për shërbimet ONLINE të pagesave, pasi që i akuzuari F. e ka ftuar nga Danimarka dhe i ka thënë se xhirrollogaria nuk është ka funksion se është ka punohet ONLINE dhe aty ka kërkuar edhe kartelat e qarkullimit të bankës-pasqyrën bankare dhe atëherë i thash a ka mundësi me provu prej llogarisë “NN” i kam bartur në llogarinë time private diku 3.000 euro dhe ka funksionu, e pas rastit nuk ka funksionu më asnjë.

Nga këto rrethana pa dyshim vërtetohet se që të dy të akuzuarit, pra i akuzuari F. edhe i akuzuari M. ishin në dijeni se të gjitha transaksionet për “NN” janë duke u kryer në mënyrë ONLINE kjo pasi që nga mbrojtja e tyre vëretohet se i akuzuari F. i kërkon të akuzuarit M. të shkoj në bankë që të shoh se pse ka pengesa në realizimin e pagesave online, e të cilat sipas tyre ishte i autorizuar që ti bënte i pandehuri-aksionari D., dhe me këtë rast pa dyshim vërtetohet se ai ishte në dijeni shumë të mirë që transaksionet janë duke i kryer të gjitha në mënyrë ONLINE nga aksionar të tjerë e kjo vërtetohet edhe ndërmarrja e veprimet për të provuar dhe zhblllokuar pagesat nga xhirrollogaria e kompanis “NN” në xhirrollogarin e tij duke bartur mjetet monetare në shumë prej 3.000 euro, e në anën tjetër vet i akuzuari ishte menaxher i kompanisë “NN” i cili ishte i autorizuar që edhe ai të ketë qasje në xhirrollogarin e kësaj kompanie e aq më parë se ai kishte edhe obligim që të kujdeset edhe për menaxhimin e pasurisë së kësaj kompanie, mirëpo përkundër kësaj ai me dije të plotë nëpërmjet kësaj kompanie të cilën e kishte hap ai në Kosovë i ndihmon të pandehurve tjerë që të mjetet monetare ti bartin nëpërmjet xhirrollogarisë së kësaj kompanie “NN”, të cilat fillimisht përfishin një numër të transaksioneve në këtë kompani e më pas me qëllim të mshefjes së prejardhjes së këtyre mjeteve i blejnë metalet e çmuara në kompanin “NN2”, pronar i së cilës është D.-aksionar i kompanisë “NN”, e për të cilin ishte duke punuar edhe i K. R..

Nga të gjitha këto rrethana, ashtu si kishte vërtetuar edhe gjykata e shkallës së parë në arsyetimin e aktgjykimit të ankimuar, për të cilat si të tilla edhe kjo Gjykatë i pranon e të cilat të qojnë në të vetmin përfundim se të akuzuarit F. e M.S. kanë pasur arsye shumë të fortë për ta ditur se pasuria e qarkulluar nëpërmjet xhirollogarisë së kompanisë “NN” në Kosovë buronte nga aktiviteti kriminal dhe se qëllimi i tyre ishte për të përfitur për vete dhe personat tjerë gjegjësisht bashke aksionar të kësaj kompanie, duke i ndihmuar dhe lehtësuar bashke aksionarëve që të konvertojnë, transferojnë ose të përpiqen të konvertojnë ose të transferojë pasurinë me qëllim të fshehjes apo të maskimit të natyrës, burimit, vendit, dispozicionit, lëvizjes ose pronësisë së pasurisë, andaj nga të gjitha këto rrethana faktike të japin për të kuptuar se të akuzuarit ishin në dijeni të plotë, pasi që për këtë kishin arsye shumë të fortë për të ditur për qëllimet e hapjes së kësaj kompanie në Kosovë dhe qëllimin e tyre për ti shpërlarë paratë e fituara nga aktiviteti kriminal i aksionareve në këtë kompani mu për faktin se nga mbrojtja e të akuzuarve pa dyshim vërtetohet për dijeninë e tyre për aktivitetin aksionareve tjerë Kimit dhe D., pasi që ata kanë pasur dijeni se të njëjtit do të transferojnë të gjitha mjetet monetare nëpërmjet transfereve e-banking- online, ndërsa për këtë ata do të fitojnë për çdo muaj jo më pak se 10.000 euro, dhe se për veprimtarin e kompanisë për të cilën kanë themeluar asnjëherë dhe me asnjë dokumentacion të nevojshëm nuk kanë shoqëruar këto transaksione me shumat mjaftë të mëdha e as që është sjell metalet e çmuara në Kosovë.

Nëse kihet parasysh fakti se, sipas mbrojtjes së të akuzuarve, aktiviteti i kësaj kompanie “NN” në Kosovë, ishte që të hulumtonin minierat dhe mineralet-metale e çmuara, në Kosovë, rezulton se kjo fare nuk ishte ashtu pasi që nga mbrojtja dhe transaksionet rezulton se nëpërmjet xhirollogarisë “NN” janë blerë metalet të çmuara në kompanin “NN2”, në Danimarkë pronar i së cilës është vet D.L. që ishte edhe aksionar në kompanin “NN” në Kosovë, andaj shtrohet një pyetje shumë logjike pse do të blinte prej vetës një gjë të cilën tani më e kishte në pronësi dhe posedim përveç se nëpërmjet këtyre transaksioneve të vijë në deponim paratë nëpërmjet llogaris bankare që nëpërmjet kësaj forme të bëjë shpërlarjen e parave të fituara nëpërmjet aktivitetit kriminal. Apo në anën tjetër nëse ata do të realizonin me të vërtetë qëllimin e hulumtimit të metaleve të çmuara në Kosovë pse do të blenin nga kompania e tij metalet e çmuara në Danimarkë të cilat nuk i kishin sjell asnjëherë në Kosovë, pra nga e gjitha kjo nuk mund të nxirret asnjë konkludim tjetër përpos që nëpërmjet kompanisë “NN” në Kosovë, me ndihmën e të akuzuarve F. e M.S. të kryejnë transaksionet e mjeteve monetare me qëllim të procesit të shpërlarjes së parasë, për të cilën veprë penale janë shpallur fajtor me aktgjykimin e ankimuar e që në tersi i pranon edhe kjo Gjykatë se në veprimet e të akuzuarve F. e M.S. formohen të gjitha elementet e veprës penale të shpërlarjes së parasë nga neni 308 dhe nenit 56 par. 1 pika 1.1 dhe 1.2 të Ligjit mbi parandalimin e shpërlarjes së parave dhe financimit e terrorizmit, e lidhur me nenin 31 të KPRK-së,

Gjykata e Apelit pas analizimit dhe vlerësimit të të gjitha provave dhe në ndërlidhje me njëra tjetrën mbështet në tersi përfundimin e drejt dhe logjik të gjykatës së shkallës së parë për vërtetimin e drejt dhe të plotë të gjendjes faktike dhe gjetjen e të akuzuarve penalisht përgjegjës për veprimet e tyre për kryerjen e veprës penale për të cilën janë shpallur fajtor dhe arsye të dhëna në këtë drejtim, por detyrimisht konstaton se gabimisht është zbatuar ligji penal kur të akuzuarit me aktgjykimin e ankimuar janë shpallur fajtor për veprën penale, në bashkëkryerje, Shpërlarja e parasë nga neni 308 të KPRK-së dhe neni 32 par.2 nënpar.2.1 dhe 2.2 i Ligjit mbi parandalimin e shpërlarjes së parave dhe financimit e terrorizmit lidhur me neni 31 të KPRK-së, kjo për faktin se siç rezulton nga shkresat e lëndës dhe dispozitivi i aktgjykimit të akimuar të akuzuarit i kanë ndihmuar për qëllimet e përfitimit për vete dhe të pandehurit-aksionar tjerë të kompanisë për të kryer veprën penale të Shpërlarjes së parasë nga neni 308 dhe nenit 56 par. 1 pika 1.1 dhe 1.2 të Ligjit mbi parandalimin e shpërlarjes së

parave dhe financimin e terrorizmit, e lidhur me nenin 31 të KPRK-së, për çka edhe dashur të ndryshohet cilësimi juridik në harmoni me ligjin penal.

Pretendimet ankimore dhe gjetjet e Gjykatës përkitazi me dënimin.

Prokurori i Prokurorisë Speciale të Republikës së Kosovës në ankesë pretendon se me rastin e matjes së dënimit Gjykata nuk i ka vlerësuar drejt rrethanat rënduese, edhe pse gjykata vlerësoi se të pandehurit e lartcekur veprën e kanë kryer me dashje direkte, shkallën e përgjegjësisë penale të tyre, kontributin esencial në kryerje të veprës penale, mirëpo pasi që për këtë veprë penale parashihet dënim me burgim deri në 10 vjet dhe me gjobë deri në 3 herë më të madhe në vlerë të pasurisë e cila është subjekt i veprës penale, konsideron se dënimi i shqiptuar nuk është adekuat me shkallën e përgjegjësisë së të akuzuarit për veprën penale dhe me dënime të tilla nuk mund të pritët që realizohet qëllimi i dënimit që është paraparë në neni 41 të KPRK-së.

Mbrojtësit e të akuzuarve F. e M.S. edhe pse me ankesë e kanë ankimuar aktgjykimin e shkallës së parë edhe mbi bazën e vendimit mbi dënimin në ankesë nuk cekin asnjë pretendim lidhur me këtë pikë të ankesës por vetëm e kontestojnë vendimin mbi dënimin pasi që vërtetimi i fakteve është në kundërshtim me gjendjen faktike dhe se në këtë rast nuk ekziston përgjegjësia penale dhe nuk është dashur të ketë aktgjykim dënues.

Gjykata e Apelit pasi analizoi pretendimet ankimore të Prokurorit të PSRK-së, gjeti se këto pretendimet janë të pabazuara. Në ankesë nuk cek ndonjë rrethanë konkrete rënduese ndërsa të gjitha ato rrethana si pretendon Prokuroria gjykata e shkallës së parë i kishte vlerësuar, e që rrethanat e konstatuar nga Gjykata e shkallës së parë me aktgjykimin e ankimuar lidhur me vendimin mbi dënimin për të akuzuarit në kuptim të nenit 73 të KPRK-së, të cilat ndikojnë në llojin dhe lartësin e dënimit, e që ndonjë rrethanë tejet lehtësuese nuk gjeti, por si rrethanë lehtësuese mori gjendjen e tyre mesatare materiale, mbajtës të familjes, sjelljen korrekte gjatë gjithë procesit penal, dhe nga koha e kryerjes së veprës penale nuk kanë kryer ndonjë veprë të re penale, ndërsa si rrethanë rënduese pati parasysh se të akuzuarit vepruan me dashje direkte të përfitimit material të kundërligjshëm për vete apo për personin e tretë, niveli i dëmtimit të vlerës materiale të mbrojtur me ligj, nivelin e përgjegjësisë penale dhe shkallën e rrezikshmërisë së kësaj kategorie të veprës penale, kjo gjykatë gjen se gjykata e shkallës së parë me aktgjykimin e ankimuar gabimisht e ka vlerësuar si rrethanë rënduese dashjen direkte e të akuzuarve pasi që ky element është element subjektiv i veprës penale andaj si i tillë nuk mund të vlerësohet edhe si rrethanë rënduese, ndërsa rrethana tjera lehtësues edhe rënduese të konstatuar nga gjykata e shkallës së parë i aprovon edhe kjo gjykatë duke konsideruar se dënimet e këtilla për të akuzuarit janë në përpjesëtim të plotë me peshën e veprës penale dhe si të tilla i përgjigjen shkallës së përgjegjësisë penale e të akuzuarve dhe rrezikshmërinë shoqërore të veprave penale dhe dënimet e shqiptuara janë në funksion të parandalimit të kryesve nga kryerja e veprave penale në të ardhmen dhe ndikoj në rehabilitimin e tyre dhe të parandaloj personat e tjerë nga kryerja e veprave penale, dhe me këtë dënim të shqiptuar të akuzuarve do të arrihet qëllimi i dënimit i paraparë në neni 41 të KPRK-së.

Nga arsyet e lartcekura u vendos si në dispozitave të këtij aktgjykimi konform nenit 401 të KPRK-së.

GJYKATA E APELIT NË KOSOVË
DEPARTAMENTI SPECIAL
APS.nr. 11/2019, më datë.23.12.2019

Procesmbajtës

Anëtarët e kolegjit

Kryetari i kolegjit,

Leonita Lajçi

Vaton Durguti

Kreshnik Radoniqi

Burim Ademi
